

Sygn.akt III AUa 593/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2014r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Bohdan Bieniek (spr.)

Sędziowie: SA Bożena Szponar - Jarocka

SO del. Marzanna Rogowska

Protokolant: Agnieszka Charkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 września 2014 r. w B.

sprawy z odwołania W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o emeryturę

na skutek apelacji wnioskodawcy W. S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łomży III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 9 października 2013 r. sygn. akt III U 241/13

I. **oddala apelację,**

II. **zasądza od W. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.**

Sygn. akt III AUa 50/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 18 lutego 2013 r., odmówił W. S. przyznania do emerytury na podstawie art. 28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W. S. złożył odwołanie od powyższej decyzji. Domagał się uchylecia decyzji organu rentowego oraz wydania nowej decyzji zgodnej z przepisami prawa. W uzasadnieniu odwołania wskazał, iż zaskarżona decyzja jest rażąco krzywdząca i wydana została z naruszeniem przepisów prawa, bowiem ubezpieczony spełnia warunki do przyznania emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy w Łomży po rozpoznaniu powyższego odwołania, wyrokiem z dnia 9 października 2013 roku zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał W. S. prawo do emerytury.

Z ustaleń Sądu I instancji wynikało, że W. S. urodził się (...) W okresie od 15.09.1963 r. do 27.11.65 r. zatrudniony był (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S.. W okresie od 20.10.1965 r. do 30 kwietnia 1978 r. zatrudniony był w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w Ł. na stanowisku kierownika budowy, natomiast w okresie

od 15 maja 1978 r. do 31 marca 1980 r. w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w G. na stanowisku kierownik działu technicznego. W dniu 1.04. 1980 r. W. S. zatrudniony został w Rolniczej Spółdzielni (...) w B. na stanowisku kierownika grupy remontowo-budowlanej z ustalonym wynagrodzeniem w wysokości 40 dniówek obrachunkowych. Na podstawie uchwały nr (...) (...) w B. z dniem 1.01.1982 r. powierzono odwołującemu obowiązki kierownika (...) i mechanizatora, z wynagrodzeniem w wysokości 50 dniówek obrachunkowych powiększonym o dodatek z tytułu stażu pracy. Mocą uchwały (...) (...) w B. nr(...)powierzono mu obowiązki Prezesa Zarządu, ustalając jednocześnie wynagrodzenie w wysokości 60 dniówek obrachunkowych powiększone o dodatek z tytułu stażu pracy.

Nadto Sąd Okręgowy ustalił, że decyzją z dnia 26 kwietnia 2002 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. w oparciu o przepisy ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych ustalił, iż W. S. nie podlega ubezpieczeniu społecznemu pracowników z tytułu zatrudnienia w Rolniczej (...)w B. od 1 stycznia 2000 r., z uwagi na fakt iż nie zachodziły przesłanki do objęcia go ubezpieczeniem społecznym, gdyż (...) w B. nie prowadziła żadnej działalności gospodarczej. Wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2003 r., sygn. akt VU 2959/02 Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku oddalił odwołanie od przedmiotowej decyzji, z kolei wyrokiem z dnia 27 sierpnia 2003 r., sygn. akt III AUa 960/03 Sąd Apelacyjny w Białymstoku oddalił apelację odwołującego od tego orzeczenia. W uzasadnieniu wyroku wskazano, iż Rolnicza (...)w B. przestała prowadzić jakąkolwiek działalność statutową od 1 stycznia 2000 r. i od tego czasu faktycznie nie istnieje.

Z dalszych ustaleń Sądu pierwszej instancji wynikało, w dniu 31.08.2012 r. W. S. złożył wniosek o emeryturę. W tym stanie rzeczy pozwany wydał zaskarżoną decyzję. Pozwany uwzględnił ubezpieczonemu okres ubezpieczenia wynoszący 17 lat, 6 miesięcy i 6 dni. Organ rentowy nie uwzględnił okresu zatrudnienia odwołującego w Rolniczej (...) w B..

Sąd pierwszej instancji stwierdził, że kwestię sporną w niniejszej sprawie stanowiła możliwość zaliczenia okresu pracy W. S. w Rolniczej (...) w B. w okresie od 04.1980 r. do 31.12.1998 r. oraz od 1.01.2000 r. do 31.12.2005 r. do stażu pracy warunkującego uzyskanie prawa do emerytury. Mając bowiem na uwadze prawomocny wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku z dnia 16 kwietnia 2003 sygn. akt VU 2959/02, w którym oddalono odwołanie od decyzji z dnia 26 04 2002 r. ustalającej, że W. S. nie podlega ubezpieczeniu społecznemu pracowników z tytułu zatrudnienia w Rolniczej (...) w B. od 01. 01. 2000 r. ponieważ (...) nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej. Z uzasadnienia wyroku wynikają ustalenia Sądu Okręgowego w Białymstoku, który stwierdził, iż Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna w B. przestała prowadzić jakąkolwiek działalność statutową od 1 stycznia 2000 r. i faktycznie nie istnieje, w związku z czym brak jest przesłanek do objęcia ubezpieczeniem W. S. z tytułu członkostwa w Rolniczej (...) w B.. Prawomocna decyzja ZUS z 26 04 2002 r. prowadzić zatem może wyłącznie do ustalenia, iż objęty sporem okres od 01 01 2000 r. nie może zostać zaliczony odwołującemu się do ustalenia prawa do emerytury.

Sąd Okręgowy ustalił, że warunki podlegania przez odwołującego ubezpieczeniu społecznemu - w badanym przez Sąd okresie od 01.04.1980 r. do 31.12.1998 r. - odnieść należało do regulacji zawartych w Dekrecie z dnia 4 marca 1976r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (t. j.: Dz. U. z 1983 r., nr 27, poz. 135, ze zm.). Zgodnie z art. 1 dekretu, w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.01.1999 r. ubezpieczenie społeczne określone dekretem obejmuje członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz innych spółdzielni, zrzeszonych w (...) Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, którzy wykonują pracę w tych spółdzielniach. O podleganiu ubezpieczeniu w myśl przepisów powołanego dekretu decydował wymiar świadczonej pracy, o czym świadczy art. 4 w/w dekretu, zgodnie którym przy ustalaniu okresu pracy w spółdzielni wymaganego do uzyskania świadczeń za dzień pracy uważa się 8 godzin pracy, za miesiąc 20 dni pracy i za rok pracy - rok obrachunkowy, w którym mężczyzna przepracował w spółdzielni co najmniej 240 dni lub odpowiednio 18 dni w miesiącu i 220 dni w roku, gdy użytkował działkę przyzagrodową lub dostarczał spółdzielni produkty rolne wytworzone w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym poza członkostwem w spółdzielni.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że zgodnie z § 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 1976 r. w sprawie a przepisów dekretu o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych

oraz ich rodzin przy ustalaniu okresu pracy w spółdzielni do uzyskania świadczeń razie przepracowania w ciągu roku obrachunkowego mniejszej liczby dni, to wówczas okres pracy ustala się w miesiącach i dniach; razie przepracowania w ciągu roku obrachunkowego większej liczby dni pracy niż w art. 4 pkt 3 dekretu do okresu pracy zalicza się jeden cały rok pracy. Stosowanie przeliczników dniówek obrachunkowych na okresy ubezpieczenia uzasadnione było ze względu na różnicę między pracą wykonywaną w ramach pracy a pracą świadczoną w ramach stosunku członkostwa w rolniczej spółdzielni j. Taki sposób obliczania stosowany był tylko do okresów pracy w spółdzielni po dniu 1 lipca 1962r., kiedy wprowadzono nową ewidencję, odpowiadającą emerytalnym.

Zadaniem odwołującego było więc udowodnienie posiadania 20 lub 25- letniego okresu ubezpieczenia warunkującego uzyskanie prawa do emerytury na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poprzez wykazanie, iż okres zatrudnienia w Rolniczej (...)w B., w tym wymiar czasu pracy uzasadnia wliczenie przedmiotowego okresu do stażu ubezpieczeniowego. Sąd Okręgowy przeprowadził na powyższą okoliczność postępowanie dowodowe.

Na podstawie wyjaśnień odwołującego jak też zeznań świadka K. P. Sąd Okręgowy ustalił, że W. S. zatrudniony był w (...) w B. na stanowisku Prezesa Zarządu Spółdzielni, kierował pracami spółdzielni, pracował w pełnym wymiarze czasu pracy. Sąd Okręgowy podkreślił, że w odniesieniu do spornego okresu zatrudnienia w Rolniczej (...) w B. istotne znaczenie mają dokumenty przedstawione przez odwołującego w trakcie procesu tj. akta osobowe, listy obecności oraz listy płac. W ocenie Sądu przedstawiona przez odwołującego dokumentacja pracownicza, prowadzona w sposób usystematyzowany i ciągle wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący w okresie od 1.04.1980 r. do co najmniej 29.02.1988 r. był członkiem Spółdzielni zatrudnionym początkowo na stanowisku Kierownika Grupy (...), a od 26.10.1984 r. na stanowisku Prezesa Zarządu. Zdaniem Sądu nie budzi również wątpliwości ciągłość zatrudnienia odwołującego w przedmiotowej Spółdzielni w ww. okresie. Przyjęta przez Sąd data 29.02.1988 r. wynika z faktu, iż ostatnia lista obecności podpisana przez odwołującego obejmuje miesiąc luty 1988 r. i do tej daty Sąd uznał za niewątpliwy fakt zatrudnienia odwołującego w Rolniczej (...)w B..

Zdaniem Sądu Okręgowego zachowane listy obecności, w kontekście dokumentów znajdujących się w aktach osobowych odwołującego wskazują, iż W. S. w okresie od 1 kwietnia 1980 r. do 29 lutego 1988 r. niewątpliwie zatrudniony był w Rolniczej (...)w B. w pełnym wymiarze czasu pracy. Udokumentowane okresy pracy wskazują, iż czas pracy odwołującego odpowiada normom pracy wskazanym w § 4 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin, a obliczonym zgodnie regulacją zawartą w § 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 1976 r. w sprawie wykonywania przepisów dekretu o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin. Mając na uwadze miesięczne normy czasu pracy będące podstawą zaliczenia okresu zatrudnienia, przypadającego w okresie od 01.04.1980 r. do 31.12.1980 r. wskazać należy, iż w każdym z analizowanych miesięcy czas pracy odwołującego przekraczał minimalną liczbę 20 dni pracy. Podobnie udokumentowane okresy roczne tj. lata 1981, 1986, 1987 wskazują, iż czas pracy W. S. przekraczał minimalne wartości wskazane w § 4 pkt 2 ww. dekretu tj. 240 dni w roku.

Przyjęcie przez Sąd niewątpliwej ciągłości zatrudnienia odwołującego w Rolniczej (...) w B. w okresie od 01.04.1980 r. do 29.02.1988 r., przy jednoczesnym braku jakichkolwiek informacji dotyczących obniżenia wymiaru czasu pracy we wskazanym okresie oraz sukcesywnym zwiększeniu obowiązków odwołującego związanych z awansem na stanowisko Kierownika (...) i mechanizatora w dniu 13.02.1982 r. oraz Prezesa Zarządu Spółdzielni w dniu 26.10.1984 r., jak również stałym wroście wynagrodzenia pozwala na przyjęcie, iż czas pracy odwołującego w latach 1982-1985 wynosił również co najmniej 240 dni w roku. Powyższe ustalenia pozwalają na zaliczenie spornego okresu zatrudnienia w Rolniczej (...) do okresu ubezpieczenia, warunkującego uzyskanie przez odwołującego prawa do emerytury.

Mając na uwadze powyższe oraz treść art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd uznał, iż z dniem 5 sierpnia 1987 r. W. S. osiągnął wymagany ustawą ponad 25 letni okres składkowy i nieskładkowy warunkujący uzyskanie prawa do emerytury po zaliczeniu do okresu ubezpieczenia okresu pracy w Rolniczej (...)w B. od 01.04.1980 do 29.02.1988 r.

Reasumując, Sąd Okręgowy uznał, że odwołujący posiada ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, skoro też ukończył 65 lat i złożył wniosek o emeryturę to spełnia on wszystkie przesłanki do przyznania prawa do emerytury określone w art. 27 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy jak w sentencji wyroku orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku złożył W. S.. Wskazał, że zaskarżony wyrok jest niesprawiedliwy, krzywdzący i stronniczy, gdyż Sąd nie uznał całego okresu pracy w Rolniczej (...)w B.. Apelujący zarzucił, że Sąd pierwszej instancji nie wziął po uwagę wiarygodnych, niepodważalnych dowodów jak: karta nr 3 ewidencji pracy i dochodów ubezpieczonego spółdzielcy w latach 1980 – 1998, zaświadczenia o zatrudnieniu w (...) w B. w okresie od 01.04.1980 r. do 31.12.2005 r., poświadczonych odpisów sądowych z rejestru spółdzielni, a jedynie tylko - listy obecności. Nadto skarżący zarzucił, iż Sąd nie wykazał należytej staranności i rzetelności w ocenie materiału dowodowego, jak też w aspekcie prowadzonych rozpraw sądowych, postępując biernie, niezdecydowanie i zachowawczo. Zmieniając zaskarżoną decyzję organu rentowego Sąd Okręgowy wybiórczo uznał okres pracy wnioskodawcy od 01.04.1980 r. do 29.02.1998 r. natomiast nie uznał pozostałych przepracowanych ponad 17 – lat pracy ciężkiej, trudnej i odpowiedzialnej. Zdaniem apelującego Sąd bezpodstawnie powołał się na decyzję, wydaną z naruszeniem prawa, niezgodną z rzeczywistymi faktami, gdyż zaprzecza temu protokół z kontroli znajdujący się w aktach sprawy.

Wskazując na powyższe zarzuty, wnioskodawca domagał się uchylecia wyroku Sądu Okręgowego w Łomży w zaskarżonej części.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Na wstępie należy podkreślić, że z ugruntowanego stanowiska Sądu Najwyższego wynika, iż w sprawach z odwołania od decyzji organu rentowego przedmiot i zakres rozpoznania wyznacza treść zaskarżonego rozstrzygnięcia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1999 roku w sprawie o sygn. akt II UZ 52/99, OSNP 2000/15/601, lex numer 40789, z dnia 2 marca 2011 roku w sprawie o sygn. akt II UZ 1/11, lex numer 844747, z dnia 22 lutego 2012 roku w sprawie o sygn. akt II UK 275/11, lex numer 1215286 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 stycznia 2013 roku w sprawie o sygn. akt III AUa 940/12, lex numer 1280259). Dodatkowo w wyroku z dnia 29.09.2000 r. wydanym w sprawie sygn. II UKN 759/99, OSNP 2002/10/246 Sąd Najwyższy wskazał, że w postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych niedopuszczalne jest merytoryczne rozpoznanie żądań, które wykraczają poza podstawy faktyczne zaskarżonej odwołaniem decyzji.

Aprobując to zapatrywanie, Sąd Apelacyjny stoi na stanowisku, że funkcja kontrolna postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznacza przedmiot procedowania. Oznacza to, że przedmiotem postępowania odwoławczego jest ocena zgodności z prawem - w aspekcie formalnym i materialnym - decyzji wydanej przez organ rentowy na wniosek ubezpieczonego lub z urzędu. Badanie owej legalności decyzji i orzekanie o niej jest możliwe tylko przy uwzględnieniu stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili wydawania decyzji. Zatem postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym, weryfikującym ustalenia dokonane przez organ rentowy w tej sprawie.

Podzielając powyższe stanowisko stwierdzić należy, iż w niniejszym postępowaniu przed Sądem (zarówno I jak i II instancji) dokonywana jest kontrola prawidłowości decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. z dnia 18 lutego 2013 r., na podstawie której odmówiono W. S. przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Organ rentowy na podstawie przedłożonych dokumentów uznał wnioskodawcy okres ubezpieczenia wynoszący łącznie 17 lat, 6 miesięcy i 6 dni, a tym samym stwierdził, że odwołujący nie spełnił wszystkich warunków do przyznania świadczenia.

Wobec treści odwołania na etapie postępowania sądowego spór koncentrował się wokół zagadnienia związanego z faktyczną ilością przepracowanych przez skarżącego okresów składkowych i nieskładkowych.

Analizując treści zarzutów apelacyjnych nie można abstrahować od tego, że zaskarżona decyzja dotyczyła nabycia prawa do emerytury. Zatem przedmiotem postępowania odwoławczego w niniejszej sprawie była jedynie weryfikacja decyzji organu rentowego przez pryzmat spełnienia przez wnioskodawcę wszystkich warunków wymaganych do otrzymania prawa do wnioskowanego świadczenia. Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego uznał, iż W. S. osiągnął wymagany ustawą ponad 25 letni okres składkowy i nieskładkowy warunkujący uzyskanie prawa do emerytury. Stąd Sąd pierwszej instancji stwierdzając, że W. S. spełnił wszystkie przesłanki do przyznania prawa do emerytury określone w art. 27 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 1 sierpnia 2012 r.

Zatem Sąd Okręgowy rozpoznał złożone przez wnioskodawcę odwołanie pozytywnie, przyznając mu prawo do świadczenia emerytalnego. Stąd twierdzenia apelującego dotyczące ewentualnego niezaliczenia całego okresu pracy w Rolniczej (...)w B. nie miały żadnego wpływu na rozstrzygnięcie Sądu I instancji. W ocenie Sądu Apelacyjnego ewentualne kwestionowanie stażu okresów składkowych czy nieskładkowych możliwe jest wyłącznie w drodze odwołania od decyzji ustalającej wysokość emerytury. Dopiero bowiem w sytuacji, kiedy organ rentowy w nowej decyzji zaniży wysokość przyznanej wnioskodawcy emerytury zaktualizuje się kwestia ilości okresów składkowych, a tym samym możliwości doliczenia do tego stażu pracy okresów zatrudnienia nieuwzględnionych przez organ rentowy. Zatem Sąd Apelacyjny nie jest uprawniony do badania kwestionowanego w apelacji okresu zatrudnienia wnioskodawcy w zastępstwie organu rentowego, gdyż wykraczało to poza ramy zaskarżonej decyzji.

Niemniej jednak, podkreślić należy, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonując ustalenia wysokości emerytury będzie zobowiązany mieć na uwadze treść wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku z dnia 16 kwietnia 2003 sygn. akt VU 2959/02. W powołanym orzeczeniu oddalono odwołanie od decyzji z dnia 26.04. 2002 r. ustalającej, że W. S. nie podlega ubezpieczeniu społecznemu pracowników z tytułu zatrudnienia w Rolniczej (...) w B. od 01.01.2000 r. Z uzasadnienia wyroku wynika, iż Rolnicza (...)w B. przestała prowadzić jakąkolwiek działalność statutową od 1 stycznia 2000 r. i faktycznie nie istnieje [nie posiada żadnego majątku ruchomego, a prowadzona egzekucja administracyjna okazała się bezskuteczna]. W związku z tym Sąd Okręgowy w przytoczonym wyroku uznał, iż brak jest przesłanek do objęcia W. S. od dnia 1 stycznia 2000 r. ubezpieczeniem z tytułu członkostwa w Rolniczej (...)w B..

Konstrukcja apelacji wnioskodawcy sprowadza się do posługiwania przymiotnikami, których zawartość ma podkreślać niezadowolenie z kierunku argumentacji Sądu odnośnie pominięcia części okresu zatrudnienia. Trzeba zatem zaakcentować dwa zasadnicze argumenty. Pierwszy wynika z treści art. 365 § 1 k.p.c. Orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Z prawomocnością orzeczenia sądowego (zarówno w ujęciu materialnym, jak i formalnym) związana jest powaga rzeczy osądzonej (art. 366 k.p.c.), przy czym jest to konstrukcja prawna odmienna - choć ściśle powiązana - z regulacją art. 365 § 1 k.p.c. Wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Moc wiążąca orzeczenia (art. 365 § 1 k.p.c.) może być rozważana tylko wtedy, gdy rozpoznawana jest inna sprawa niż ta, w której wydano poprzednie orzeczenie oraz gdy kwestia rozstrzygnięta innym wyrokiem stanowi zagadnienie wstępne. [szerzej wyrok SN w sprawie I UK 329/13]. Natomiast sądy rozpoznające między tymi samymi stronami nowy spór muszą przyjmować, że dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak przyjęto to w prawomocnym, wcześniejszym wyroku, a więc w ostatecznym rezultacie procesu uwzględniającym stan rzeczy na datę zamknięcia rozprawy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2009 r., II CSK 12/09, LEX nr 515722).

Drugi argument odnosi się do zagadnienia związanego z faktycznym opłacaniem składek. I tak kwestia podlegania ubezpieczeniu społecznemu nie wynika z woli strony, lecz z mocy prawa. Przepisy obowiązujące kształtują warunki do podlegania ubezpieczeniu społecznemu. Jeśli zatem nie jest prowadzona statutowa działalność podmiotu, do którego

nie przynależy jednocześnie minimalna liczba członków, to odmowa uznania tego okresu za okres składkowy jest prawidłowa.

W tym stanie rzeczy apelacja na podstawie art. 385 k.p.c. podlega oddaleniu.